

Warszawa, dnia 08 lipca 2020 r.

Prezes
Urzędu Transportu Kolejowego
Ignacy Góra

DMB-WSWB.43.109.2020.3.KK

Metro Warszawskie sp. z o.o.

ul. Wilczy Dół 5
02-798 Warszawa

P O S T A N O W I E N I E

Na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, oraz w związku z art. 13a ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2020 r. poz. 1043), zwanej dalej „ustawą o transporcie kolejowym”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie sprostowania oczywistej omyłki znajdującej się w załączniku do decyzji Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego nr DMB-WSWB.43.87.2020.AD z 15 maja 2020 r., tj. w świadectwie bezpieczeństwa nr 080/M/20 z 15 maja 2020 r., polegającej na omyłkowym określeniu, że Metro Warszawskie sp. z o.o. otrzymuje świadectwo bezpieczeństwa dla „użytkownika bocznicy kolejowej” zamiast dla „przedsiębiorcy zarządzającego infrastrukturą i wykonującego przewozy w metrze”,

P O S T A N A W I A M

sprostować z urzędu oczywistą omyłkę w świadectwie bezpieczeństwa nr 080/M/20 z 15 maja 2020 r., zwanym dalej „Świadectwem bezpieczeństwa”, będącym załącznikiem do decyzji Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego nr DMB-WSWB.43.87.2020.AD z 15 maja 2020 r., zwanej dalej „Decyzją”, wydanej na rzecz spółki Metro Warszawskie sp. z o.o., w ten sposób, że na stronie pierwszej Świadectwa bezpieczeństwa wyrazy:

„dla użytkownika bocznicy kolejowej”,

zastępuje się wyrazami:

„dla przedsiębiorcy zarządzającego infrastrukturą i wykonującego przewozy w metrze”.

U Z A S A D N I E N I E

Stan faktyczny:

15 maja 2020 r. Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, zwany dalej „Prezesem UTK”, wydał na rzecz przedsiębiorcy zarządzającego infrastrukturą i wykonującego przewozy w metrze Metro Warszawskie sp. z o.o., zwanej dalej „Spółką” lub „Stroną”, Decyzję wydającą Świadectwo bezpieczeństwa. Decyzja została doręczona Spółce 25 maja 2020 r.

Pismem nr DMB-WSWB.43.109.2020.1.KK z 4 czerwca 2020 r. Prezes UTK poinformował Spółkę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej znajdującej się w Świadectwie bezpieczeństwa, będącym załącznikiem do Decyzji.

Następnie pismem nr DMB-WSWB.43.109.2020.2.KK z 12 czerwca 2020 r. Prezes UTK zawiadomił Spółkę, że zostało zakończone postępowanie dowodowe w sprawie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej znajdującej się w Świadectwie bezpieczeństwa, będącym załącznikiem do Decyzji.

Jednocześnie, stosownie do treści art. 75 § 1 k.p.a., w związku z art. 77 § 4 k.p.a., Prezes UTK poinformował Stronę, że do akt niniejszego postępowania został dołączony następujący materiał dowodowy:

- Decyzja; oraz
- Świadectwo bezpieczeństwa.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UTK zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 13a ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym, do postępowania przed Prezesem UTK stosuje się, z zastrzeżeniem art. 13b ust. 2 i 3, przepisy k.p.a.

Zgodnie z art. 113 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej może z urzędu lub na żądanie strony sprostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanych przez ten organ decyzjach.

Należy podkreślić, że przepis art. 113 § 1 k.p.a. nie określa terminu, w którym organ może sprostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanych przez siebie decyzjach (wyrok NSA z 29 czerwca 1999 r., sygn. akt IV SA 1015/97).

Wskazany przepis upoważnia organ do dokonania sprostowania oczywistej omyłki z urzędu. Prezes UTK jest zatem uprawniony do wydania postanowienia o sprostowaniu oczywistej omyłki z urzędu.

Redakcja art. 113 § 1 k.p.a. wskazuje wyraźnie, że wymienione w nim wady orzeczenia charakteryzować się muszą cechą oczywistości. Oczywistość ta powinna wynikać bądź z samego charakteru błędu, bądź porównania rozstrzygnięcia z uzasadnieniem, ewentualnie z treścią wniosku, przy czym niedopuszczalne jest obejmowanie instytucją sprostowania omyłek w określeniu okoliczności mogących rzutować na ocenę legalności decyzji kończącej konkretne postępowanie (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 lutego 2001 r. sygn. akt IV SA 2746/98; ONSA 2002/2/77; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 28 marca 2011 r. sygn. akt IV SA/Wa 2138/10).

Oczywisty błąd, czy omyłka może polegać jedynie na widocznej w świetle akt sprawy rozbieżności między myślą (zamierzeniem) wyrażoną przez organ, a doбором poszczególnych słów lub cyfr dla określenia niebudzących wątpliwości faktów (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 19 lipca 2002 r. sygn. akt IV SA 498/01, niepubl.).

Ponadto, przepis art. 113 § 1 k.p.a. nie ogranicza przedmiotu sprostowania do niektórych składników decyzji, a w szczególności nie zastrzega, że przedmiotem sprostowania może być jedynie rozstrzygnięcie (osnowa), zawarte w decyzji. Możliwe jest zatem sprostowanie okoliczności zaistniałych zarówno w sentencji, jak i uzasadnieniu decyzji bowiem dopiero łącznie te elementy stanowią decyzję.

Odnosząc powyższe rozważania do stanu faktycznego przedmiotowej sprawy, należy stwierdzić, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie zakończonej wydaniem Decyzji, której integralną częścią jest Świadcstwo bezpieczeństwa, w sposób oczywisty wynika rozbieżność między zamierzeniem organu, a doбором poszczególnych słów.

Przede wszystkim, Spółka uzyskała Świadcstwo bezpieczeństwa, będące załącznikiem Decyzji, na skutek wniosku złożonego zgodnie z art. 17d ust. 2, w związku z art. 17f i art. 19 ust. 3a ustawy o transporcie kolejowym, tj. wniosku o świadectwo bezpieczeństwa dla przedsiębiorcy zarządzającego infrastrukturą i wykonującego przewozy w metrze, nie zaś wniosku o wydanie świadectwa bezpieczeństwa „dla użytkownika bocznicy kolejowej”, jak zostało błędnie wpisane w treści Świadcstwa bezpieczeństwa.

Wraz z wnioskiem o wydanie świadectwa bezpieczeństwa dla przedsiębiorcy zarządzającego infrastrukturą i wykonującego przewozy w metrze, Strona złożyła dokumenty świadczące o tym, że zarządza infrastrukturą metra, nie zaś bocznicą kolejową.

Zgodnie z art. 19 ust. 3a ustawy o transporcie kolejowym, Prezes UTK wydaje świadectwo bezpieczeństwa uprawniające przedsiębiorcę do zarządzania infrastrukturą i wykonywania przewozów w metrze, jeżeli przedstawi on:

- a) wykaz eksploatowanych typów pojazdów kolejowych, typów budowli i typów urządzeń;
- b) wykaz przepisów wewnętrznych, określających:
 - szczegółowe warunki prowadzenia ruchu kolejowego oraz utrzymania i eksploatacji infrastruktury, a także pojazdów kolejowych,
 - warunki, jakie są obowiązani spełniać pracownicy wykonujący czynności na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz prowadzeniem pojazdów kolejowych.

W postępowaniu administracyjnym, zakończonym wydaniem Decyzji, zostały spełnione warunki określone ww. przepisem, co uzasadniało wydanie rozstrzygnięcia, zgodnie z którym Spółka określona została przedsiębiorcą zarządzającym infrastrukturą i wykonującym przewozy w metrze. Wyrażenie „użytkownik bocznicy kolejowej” jest zatem oczywistą omyłką, występującą wyłącznie w załączniku do Decyzji.

Niezależnie od powyższego, należy również wskazać, iż postępowanie z wniosku Spółki dotyczyło przedłużenia świadectwa bezpieczeństwa nr 095/M/15 z 25 czerwca 2015 r., będącego integralną częścią decyzji Prezesa UTK nr DBK-WSZ.633.378.2014.11.WM z 25 czerwca 2015 r., wydanej dla przedsiębiorcy zarządzającego infrastrukturą i wykonującego przewozy w metrze.

Mając na uwadze powyższe, należało sprostować oczywistą omyłkę w załączniku do Decyzji – tj. w Świadcstwie bezpieczeństwa, w ten sposób, że na stronie pierwszej Świadcstwa bezpieczeństwa wyrazy „dla użytkownika bocznicy kolejowej”, zastępuje się wyrazami „dla przedsiębiorcy zarządzającego infrastrukturą i wykonującego przewozy w metrze”.

Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż ww. sprostowanie nie wpływa na merytoryczną treść rozstrzygnięcia podjętego w Decyzji, która jest aktem kształtującym treść praw i obowiązków Strony. Załącznik (tj. Świadcstwo bezpieczeństwa podlegające sprostowaniu) jest jej integralną częścią i winno być z nią zgodne.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UTK postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na niniejsze postanowienie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa UTK, w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia postanowienia (art. 113 § 3 k.p.a. w związku z art. 127 § 3 k.p.a., art. 141 w związku z art. 144 k.p.a.).

Strona zadowolona z postanowienia może złożyć oświadczenie o zrzeczeniu się uprawnień do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, skutkujące prawomocnością postanowienia (art. 127a § 1 i 2 w zw. z art. 144 k.p.a.). Złożenie oświadczenia następuje na zasadach ogólnych przewidzianych dla wniesienia podania, określonych w art. 63 § 1 k.p.a.

IGNACY GÓRA
PREZES URZĘDU TRANSPORTU
KOLEJOWEGO
*/Dokument podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym./*

Informacje w tej sprawie można uzyskać pod numerem tel.: 22 749 14 60
Urząd Transportu Kolejowego – Departament Monitorowania i Bezpieczeństwa
Prezes Urzędu Transportu Kolejowego przetwarza przekazane dane osobowe zgodnie z przepisami. Szczegółowe informacje znajdują się na stronie www.utk.gov.pl/pl/rodo